

“मीठो बच्चे- भित्र-बाहिर सच्चा बन, अब तिम्रो कुनै पनि नराम्रो बानी हुनु हुँदैन ।”

प्रश्न:- ब्राह्मण बच्चाहरूले बाबासँग पूरा-पूरा वर्सा लिनको लागि कुन-कुन धारणाहरूमा ध्यान दिनुपर्छ ?

उत्तर:- १) यस जन्ममा बाबाको बनेर यस्तो कुनै पाप कर्म नहोस् जसको सयगुणा सजाय भोग्नु परोस् । २) बाबा जो अति मीठो हुनुहुन्छ, उहाँले तिम्रीलाई पनि आफू समान मीठो बनाउनुहुन्छ । त्यसैले अरूलाई दुःख हुने कुनै कडा बोली मुखबाट ननिस्कियोस् । ३) दुःख हर्ता सुख कर्ताको बच्चा बनेर सबैको दुःख हर्नु छ । मनसा-वाचा-कर्मणा सुख दिनु छ । ४) स्तुति-निन्दामा समान रहनु छ ।

ओम् शान्ति । सतगुरुबारलाई वृक्षपति डे पनि भनिन्छ । वृक्षपति डे अर्थात् बाबाको दिन । आमावास्यको दिन अँध्यारो रात पूरा हुन्छ फेरि दिन सुरु हुन्छ । चन्द्रमा उदाउन सुरु हुन्छ । आजकल जसको पितृ छ, उसलाई खुवाएर-पियाएर पूरा गर्छन्, उसलाई फेरि बोलाउनु पर्दैन । सबैलाई तृप्त गरिन्छ । दिनमा गइसकेकालाई फेरि रातमा फर्केर आउने आवश्यकता नै के छ ? वास्तवमा काइदा यो छ- १२ महिनाको समय जब पूरा हुन्छ, अनि उसलाई खुवाएर समाप्त गरिदिनु पर्ने हुन्छ । फेरि अँध्यारो रातमा किन बोलाइन्छ ? तर ब्राह्मणहरूले यो पनि रसम-रिवाज बनाइदिएका छन्, त्यो आउँछ । दक्षिणा आदि मिलिरहन्छ । त्यो हो हदको आमावास्य (औंसी) । अब बाबा आउनु भएको छ बेहदको आमावास्यमा । बाबा आउनुहुन्छ अनि आधाकल्पको अँध्यारो समाप्त हुन्छ । फेरि सत्ययुगमा उज्यालो नै उज्यालो हुन्छ । वहाँ कहिल्यै कुनै पितृ आदि खुवाईदैन । यो फेरि हो बेहदको आमावास्य । ब्रह्माको रात सो ब्राह्मणहरूको रात पूरा भएर दिन आउँछ । फेरि कुनै पितृ आदि खुवाईदैन, वहाँ ब्राह्मण नै हुँदैनन् । यस्तो होइन- कोही मर्दै मर्दै । वहाँ यो रसम-रिवाज हुँदैन । यहाँ त अनेक प्रकारका ब्राह्मण छन् । अहिले चाहन्छन्- एक विश्व होस्, एक राष्ट्र होस् । अब यतिका सबैको एउटै राष्ट्र त हुन सक्दैन । हो, एक राज्य, एक रसम रिवाज थियो, जब सत्ययुग थियो । त्यो त बाबा नै आएर स्थापना गर्नुहुन्छ । वहाँ सबै बिल्कुल मीठो हुन्छन्, दुःखको कुरा हुँदैन । कहिल्यै कडा वचन बोल्दैनन्, पाप गर्दैनन् । अहिले जसले जति पुरुषार्थ गर्छन्, त्यस्तै पद पाउँछन्, नम्बरवार । यस्तो होइन वहाँ कसैले चोरी आदि गर्छन् । भित्र-बाहिर सच्चा रहन्छन् । यहाँ भित्र एक बाहिर अर्कै हुन्छन् । कति एक-अर्कालाई नोक्सान पुर्‍याउँछन् । यो सबै हो रावण राज्यको फोहोरी चंचलता । बाबाले अब यसलाई एकदम खतम गराइदिनुहुन्छ । सबैको एकदम भट्ट फोहोरी बानी त खतम हुँदैन । समय लाग्छ । जति-जति योगमा रहन्छौ, कदम-कदममा जाँच गरिरहनेछौ- म योगमा रहन्छु ! कुनै पाप कर्म त गर्दिनँ ! स्वयं मीठो बनेर फेरि अरूलाई मीठो बनाउँछु ? स्वयं नै कडा छ भने अरूलाई मीठो कसरी बनाउँछ ? यहाँ यस्तो भट्ट प्रत्यक्ष हुन्छ, छिप्न सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो बच्चा बनेर कुनै उल्टो-सुल्टो काम गर्छ भने धेरै कडा सजाय खान्छ । पद पनि भ्रष्ट हुन्छ । भगवान् स्वयं बसेर पढाउनुहुन्छ देवता बनाउनको लागि, देवताहरूको महिमा गाउँछन्- सर्वगुण सम्पन्न... अहिंसा परमोधर्म । हिंसा दुई प्रकारका हुन्छन्- एक त काम कटारीको हिंसाले मनुष्य आदि, मध्य, अन्त्य दुःख पाउँछन् । अर्को फेरि क्रोधमा आएर एक अर्कालाई पिट्छन्, दुःख दिन्छन्, दुःखी हुन्छन् । यहाँ त बच्चाहरूलाई भनिन्छ मनसा-वाचा-कर्मणा

२०७३ मंसिर २ बिहीबार १७-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

यस्तो कुनै काम गर्नुछैन। कसैलाई दुःख दिनु छैन। हामी हौं नै दुःख हर्ता सुख कर्ताका बच्चा। त्यसैले सबैलाई यही युक्ति बताउनु छ— कसरी दुःख मेटाएर सुख प्राप्त गर्न सक्छौ। गरेको कर्मको हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ। यहाँ बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यस जन्ममा जे जति पाप कर्म गरेका छौ, त्यो बताउनाले आधा काटिन्छ। तर अनेक जन्मको गरेको पाप कर्म त धेरै छ नि, शिरमाथि। अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— यस जन्ममा पनि यस्तो कर्म गर्नु हुँदैन, जसको पाप बनोस् र फेरि योगबलद्वारा अनेक जन्मको पाप कर्म भस्म गर्नु छ। यस जन्ममा बाबाको बनेर कुनै पनि पाप कर्म गर्नु हुँदैन। ब्राह्मण नबनेसम्म वर्सा मिल्न सक्दैन। यहाँ बापदादा हुनुहुन्छ नि। वर्सा तिमीलाई उहाँसँग मिल्छ, यिनीसँग होइन। यिनले आफूलाई केही कहलाउँदैनन्। यो त केवल रथ हो, यिनीसँग तिमीलाई केही मिल्दैन। रथ पनि त गायन गरिन्छ। हुसेनको रथ निकाल्छन् नि। घोडालाई कति सजाउँछन्। यो त पतित तन हो नि। यिनी पनि अहिले सजिइरहेका छन्। आफ्नो पुरुषार्थद्वारा नै सजिन्छन्। यसको बाबाले महिमा गर्दैनन्। यी बाबाले त कहिलेकाहीँ हाँसो गर्छन्— भाडा त मिल्छ नि। तर पुरुषार्थ जसरी तिमीले गर्नु छ, त्यस्तै यिनले पनि गर्नुपर्ने हुन्छ। यो लालच रहँदैन— मलाई भाडा दिनुहुन्छ। यो त बाबाले हाँसो गर्छन्। आत्मालाई योगबलद्वारा नै सतोप्रधान बन्नु छ। जति योग हुन्छ, त्यति पावन बन्छौ। आफू समान पनि बनाउनु छ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— जो राम्रो राम्रो सेवा गर्नेवाला छन्, उनीहरू प्रसिद्ध छन्। बाबाले सेवामा पठाइदिनुहुन्छ। धेरै मीठो बोल्नुपर्ने हुन्छ। कसैसँग लडाईं-भगडा गर्नु हुँदैन। ब्राह्मणले यदि कडा बोल्छन् भने भन्छन्— यिनमा त क्रोधको भूत छ। स्तुति-निन्दामा समान रहनुपर्छ। धेरैमा क्रोधको भूत छ, उससँग धेरै नाराज हुन्छन्। यस्तो होइन सबैको क्रोध निकलेर गइसक्यो। जबसम्म सम्पूर्ण बन्ने समय आउँदैन, तबसम्म बिस्तारै-बिस्तारै मैला निक्किलरहन्छ। यस्तो कसैले भन्न सक्दैन— हामीमा क्रोध छैन। कुनैमा धेरै, कुनैमा कम हुन्छ। कुनै-कुनैको आवाज नै यस्तो हुन्छ, मानौं लडाईं गरिरहेको छ। बच्चाहरू धेरै मीठो बन्नु छ। यहाँ नै सर्वगुण सम्पन्न बन्नु छ। विकार त अनेक प्रकारका छन् नि। क्रोध गर्नु, भुटो बोल्नु— यो सबै विकार हुन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अब कुनै विकर्म गन्यौ भने धेरै सजाय खानु पर्नेछ। वहाँ त मेरो साथमा दण्ड दिनेवाला धर्मराज हुन्छ। यहाँ सजाय मिल्छ प्रत्यक्ष, धर्मराजको सजाय मिल्छ गुप्त, गर्भ जेलमा पनि सजाय भोग्छन्। कसैलाई बिमारी आदि हुन्छ— त्यो पनि कर्मभोग हो। धर्मराजद्वारा दण्ड मिल्छ। पहिलेको पनि अहिले मिल्छ। अहिलेको अहिले पनि मिल्न सक्छ। फेरि गर्भजेलमा पनि मिल्छ। त्यो हो गुप्त, धर्मराजले वहाँ त सजाय दिँदैनन्। यहाँ फेरि शरीरद्वारा भोग्नुपर्ने हुन्छ। बाबाले हामीलाई अब यसबाट छुटाइरहनु भएको छ। परमपिता परमात्मा र धर्मराज बाबा दुवै हाजिर छन्। अहिले सबैको कयामतको समय हो। हरेकको फैसला हुन्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। अब तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ— सम्पूर्ण बन्नु छ, त्यसैले कुनै पनि पाप कर्म नगर। जति हुन सक्छ आफ्नो कल्याणको लागि पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, कल्प कल्पान्तरको कुरा हो। त्यो पढाइ हुन्छ एक जन्मको लागि। अर्को जन्ममा फेरि अर्को पढाइ हुन्छ, यो हो २१ जन्मको लागि। अविनाशी बाबाले अविनाशी पढाइ पढाउनुहुन्छ, जसबाट २१ जन्मको लागि अविनाशी पद पनि मिल्छ। बाबासँग २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो पुरानो दुनियाँ हो, नयाँ दुनियाँमा एउटै मात्र देश थियो। अब फेरि यो चक्र फिर्नु छ। नयाँ सृष्टि

स्थापना भएर पुरानोको विनाश हुन्छ। यो त गायन गरिएको छ— परमपिता परमात्मा ब्रह्माद्वारा आएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ। ब्राह्मण त अवश्य हुनुपर्छ। अवश्य पवित्र पनि बन्छन्, राजयोग पनि सिक्छन्। हामी ब्रह्माकुमार कुमारीहरू त पवित्र बनिरहेका छौं। बाबा यो भन्नुहुन्छ— घरबार छोड। छोड्नु पर्दैन, गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान रहने गर। यो बापदादा नाम धेरै राम्रो छ। दादासँग वर्सा मिल्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सबैभन्दा ऊँच। ब्रह्मा त पतित थिए नि। यी पहिला सुरुमा श्रेष्ठाचारी पूज्य महाराजा थिए। अहिले अन्त्यमा आएर पतित बनेका छन्। यो हो यिनको अन्तिम जन्म। यस दुनियाँमा कोही पावन छन् नै कहाँ? पावन दुनियाँमा कसैले याद गर्दैनन्। गायन पनि छ— आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल..... यसको हिसाब पनि तिमीले बुझ्यौ। सूर्यवंशी जो छन्, उनीहरू पहिले-पहिले आफ्नो वर्सा लिन आउँछन्। आत्माले शरीर छोडेर गयो भने भन्छन्— स्वर्ग गयो। फेरि उनलाई नर्कमा बोलाउने आवश्यकता नै के छ? केही पनि बुझ्दैनन्। साधु-सन्त आदि पनि मर्छन्। उनको पनि वर्ष दिन मनाउँछन्, भोग लगाउँछन्। भन्दछन्— ज्योति ज्योतिमा मिल्यो फेरि भोग किन लगाउँछन्? वर्ष दिन किन मनाउँछन्? शरीर त समाप्त भयो, आत्मा पनि गयो फेरि आत्मालाई बोलाउने के आवश्यकता छ? ज्योतिमा लीन भयो, फेरि आउन कसरी सक्छ? अनेकानेक मत छन्। यस्तो पनि भन्छन्— मनुष्यले मोक्ष पाउँछन् फेरि आउँदैन। मोक्षलाई पाएको भए त अभै खुशी मनाउनु पर्छ, पार्ट खेलनबाट छुट्यो। फेरि त उसलाई याद पनि गर्नु हुँदैन। यो पनि तिमीले जान्दछौ— सबै मनुष्य मात्र एक बाबालाई याद अवश्य गर्छन्। मान्छन् पनि— सबै भाइ-भाइ हौं। त्यसैले भाइहरूलाई बाबाबाट वर्सा अवश्य मिल्नुपर्छ। सर्व आत्माहरूका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। सबै आत्माहरू फर्केर जानु छ। मनुष्यले मनुष्यलाई सद्गति कसरी दिन सक्छ? त्यसैले एकै सर्वका सद्गति दाताको नाम प्रसिद्ध छ। उहाँ नै ज्ञानको सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ। उहाँ बाबा आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। सबैलाई रावणराज्यबाट छुटाउनुहुन्छ, यसलाई बेहदको आमावास्य भनिन्छ। आधाकल्प हुन्छ बेहदको रात फेरि आधाकल्प हुन्छ बेहदको दिन। यो खेल हो। जब धार्मिक सम्मेलनमा बोलाउँछन्, शान्ति कसरी हुन्छ भनेर सोधेमा वहाँ बताउनु पर्छ— एक धर्म, एक मत सत्ययुगमा नै हुन्छ। अहिले ५ हजार वर्ष भयो। वहाँ सुख-शान्ति सबै थियो, बाँकी सबै आत्माहरू शान्तिधाममा थिए। नयाँ दुनियाँमा एकै धर्म थियो। पुरानो दुनियाँमा वृक्ष कति बढ्दै जान्छ। अनेक धर्म छन्। अब अनेक धर्महरूको विनाश र एक धर्मको स्थापना— यो बाबाको नै काम हो। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— यो मेरो काम हो। म कल्प-कल्प आएर यो काम गर्छु। सत्ययुगी राजधानीको लागि राजयोग अवश्य संगममा नै सिकाउँछु। सबै पतितहरूलाई पावन बनाउँछु। भन्दछु— म आउँछु धेरै जन्मको अन्त्यको जन्मको पनि अन्त्यमा। जसले पूरा ८४ जन्म लिएको छ, उसको रथमा नै आएर सम्भाउँछु। नयाँ दुनियाँ त छँदै छैन। पुरानो दुनियाँमा नै आएर नयाँ दुनियाँ बनाउँछु। पतित दुनियाँलाई पावन बनाउँछु। मेरो नाम नै हो दुःख हर्ता, सुख कर्ता। सुखमा मलाई कसैले याद गर्दैन, दुःखमा मलाई याद गर्छन्। अवश्य सुख मिलेको थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको हुँ पढाउन। अब पढ्ने तिम्रो काम हो। मनुष्य त घोर अन्धकारमा छन्, तिमीले पनि केही जानेका थिएनौ। यस समय सारा दुनियाँको बेडा डुबेको छ, कति दुःखी छन्। तिमीले सबैको बेडा पार गर्छौ, सबै शान्तिधाममा जान्छन्। यो कुरा तिम्रो बुद्धिमा छ, त्यो पनि नम्बरवार। जो लाइट हाउस बनेका

२०७३ मंसिर २ बिहीबार १७-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन छन्, उनैले अरूलाई पनि बाटो बताइरहन्छन्। उनीहरूको काम नै हो बाटो बताउनु। बच्चाहरूलाई बाबाले कसरी पढाउनुहुन्छ, यो त स्थायी खुशी रहनुपर्छ। यहाँ आएर धेरै रिफ्रेश भएर जान्छन्, बाहिर गएपछि नशा नै हराएर जान्छ। बाबासँग पूरा-पूरा वर्सा लिने इच्छा राख्नुपर्छ। कदम-कदममा बाबासँग राय लिइरहनु छ। पहिले तीर्थमा पैदल जान्थे, धेरै सावधानीपूर्वक जान्थे। यस समय त बसमा, ट्रेनमा जान्छन्। मायाको यस समय भव्यता धेरै छ। सत्ययुगमा भव्यता थियो फेरि द्वापरदेखि गिर्दै गयो। अब फेरि अन्तिममा सुरु भएको छ, यसलाई मायाको पम्प भनिन्छ। कसैलाई स्वर्गमा जानुहुन्छ भनेमा भन्छन्— हामीलाई यहाँ नै सबै सुख छ। मोटर, हवाई जहाज आदि सबै छन्। हाम्रो लागि स्वर्ग यहाँ नै छ। धन-माल, गहना आदि सबै छन्। लक्ष्मी-नारायणको पनि गहना छन् नि। त्यसैले हामीले पनि पहिरिन सक्छौं। जति नै सम्झाऊ फेरि पनि विष नै याद रहन्छ। विष (विकार) विना रहन सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मेरो कुरा मान्दैनौ। पावन बन्दैनौ भने मलाई बोलाउँछौ नै किन— हे पतित-पावन आउनुहोस् भनेर। याद राख— अहिले मानेनौ भने धर्मराजद्वारा सजाय दिलाउँछु। डर पनि देखाउँछु। धेरै बच्चाहरू विकारमा गइरहन्छन्, डर नै छैन। उनले कति सजाय खान्छन्, कुरै नगर। पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाउनुपर्छ नि। संगदोषमा यस्तो गिर्छन्, जसकारण एकदम आफ्नो पद गुमाइदिन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— अहिले हीरा आदिको खानीहरू खाली हुँदै गइरहेका छन्, फेरि भरिन्छ। सुन, हीराको पहाड हुन्छन्। हीरा जब खनेर निकाल्छन्, पहिले पत्थर हुन्छ फेरि त्यसलाई साफ गरेर हीरा बनाउँछन्। तिमीलाई पनि ज्ञानको सिरान (धारमा)मा चढाउनु हुन्छ, त्यसैले तिमी कति राम्रो हुन्छौ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अब महाविनाशको समय हुँदैछ, त्यसैले कुनै पनि पाप कर्म गर्नु हुँदैन। आफ्नो कल्याणको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ, धेरै मीठो बन्न पछि। क्रोधलाई छोडिदिनु छ।
- २) बाबासँग पूरा-पूरा वर्सा लिने इच्छा राख्नु छ। कदम-कदममा बाबाको राय लिनु छ। बाबा समान दुःख हर्ता सुख कर्ता बन्न छ।

वरदानः— सदा पुण्यको खाता जम्मा गर्ने र गराउने मास्टर शिक्षक भव

हामी मास्टर शिक्षक हौं, मास्टर भन्नाले बाबा स्वतः याद आउँछ। बनाउनेको याद आएपछि स्वयं निमित्त हुँ— यो स्वतः स्मृतिमा आउँछ। विशेष स्मृति रहोस्— हामी पुण्य आत्मा हौं, पुण्यको खाता जम्मा गर्नु र गराउनु— यही विशेष सेवा हो। पुण्य आत्माले कहिल्यै पापको एक प्रतिशत संकल्प मात्र पनि गर्न सक्दैन। मास्टर शिक्षक मतलब सदा पुण्यको खाता जम्मा गर्ने र गराउने बाबा समान।

स्लोगनः— संगठनको महत्त्वलाई जान्ने आत्माले संगठनमा नै स्वयंको सुरक्षाको अनुभव गर्छ।